

hare Heste bleve opkjøbte til Udlandet og vi saa igjen skulde søge ud af Landet for at kjøbe maaffee de samme Heste eller nogle andre til en langt højere Pris; det gaaer ikke an at stille de Heste, som findes i Landstutteriet og som ere brugbare for vor Hesteavl, til offentlig Auction, uden at give Amtsraadsdistriktet Forkjøbsret til dem. Lad Amtene faae de Heste af Landstutteriet, som ere gode og hensigtsmæssige for Egnen. Den samme ærede Rigsdagsmand gjorde tillige opmærksom paa, at det slet ikke kunde sees af Landstutimesterens Rapport, at Hesteavlens er gaaet fremad; ja, vil man ikke troe paa, hvad Landstutimesteren har anført i sin Rapport, saa bliver det en anden Sag, men det fremgaaer efter min Mening klart af Rapporten, at vor Hesteavl i de senere Aar har gjort et betydeligt Fremskridt. Naar den samme ærede Rigsdagsmand endvidere har fremhævet, at vi mangle enhverformodt statistisk Oplysning, saavel med Hensyn til vor Hesteavl, som med Hensyn til vor Sædavl, Creaturhold osv., saa er det ikke rigtigt med Hensyn til vor Hesteavl, thi Oplysning i saa Henseende foreligger; hvad derimod det Sidste angaaer, vil jeg indrømme, at det tildeels er rigtigt, men hvis jeg ikke tager meget fejl, er der allerede for ikke saa kort Tid siden fra Indenrigsministeriet udgaaet til vedkommende Amtsraad og Sogneforstandere flader Skrivelser, tilligemed Schemata til Udfyllding, angaaende Oplysning om Sædavl, Creaturavl, kort sagt det hele Landbrug. Jeg veed ikke, om det er den ærede Rigsdagsmand ubekjendt, at Saadant har været og er under Arbejde, men tager jeg ikke meget fejl, forholdet sig saaledes.

A. Sage: Da Forretningsordenen siger, at man kun maa tale to Gange ved en første Behandling, skal jeg indskrænke mig til en Berigtigelse, som er bleven nødvendig paa Grund af det, den høitærede Minister udtalte med Hensyn til Draining. Den ærede Minister maa have misforstaaet, hvad jeg sagde, thi det kunde aldrig være min Mening at foreslaae Andet, end hvad jeg før sagde, at dersom man vilde gjøre Noget for Landbosstanden, vilde det være rigtigt at anvende Noget til Draining,

og heller ikke kunde det falde mig ind at ville anbefale denne Millions Anvendelse til dette Niemed uden imod fuld Sikkerhed og Amortisation. Jeg troer altsaa, at den Bemærkning, som den ærede Minister gjorde, ikke var rigtig.

Bonne: Den ærede sidste Taler foreslog i sit første Foredrag en meget radical Cur for Hunsdyravlens Forbedring eller Iffe-Forbedring eller Affkaffelse her i Landet, hvad det nu var han vilde. Jeg troer imidlertid, at det efter hans Udtalelser træder tydeligt frem, at han egentlig ikke har noget praktisk Kjenndskab, eller om jeg saa tør sige, noget rigtigt Begreb om, hvad Nytte og Indflydelse Hunsdyravlen egentlig har paa vore Forhold. Han meente, at Staten kunde stifte større Nytte ved Indførelsen af Draining, men at der derimod ikke fra dens Side kunde foretages nogen Forbedring i Hunsdyravlen. Jeg troer dog, at det vilde være et sørgeligt Tidens Tegn, om Staten ikke, i et agerdyrkende Land som Danmark, hvor der fordres en saa betydelig Hestekraft, og hvor Forbruget af Heste er saa stort, vilde gjøre Noget for Hesteavlens Forbedring. Jeg troer desuden ogsaa, det paahviler Staten som Pligt at gjøre Noget for Hesteavlens Forbedring her i Landet. Vi ville vistnok erindre, og sandsynligviis ogsaa den ærede Rigsdagsmand, hvilket stort Renommé den danske Hest staaer i, endogsaa i Udlandet, at der herfra er solgt mangfoldige Heste som Remonter til alle Lande, og det vilde være harmeligt, om vi istedetfor at forsyne andre Lande med Remonter, hvorved der indvindes en meget betydelig Sum for Landet, skulde være nødt til at gaae til Frankrig eller Hannover for at faae Remonter. Den ærede Taler meente ogsaa, at det vilde være urigtigt at sælge Stutteriets Hingste til en Enkelt, eller at Amtsraadet skulde have en Forkjøbsret til dem. Jeg troer, som allerede bemærket, at han ogsaa derved viser sit Ukjendskab til Sagen. Jeg antager, at han er af den Formening, at Landstutteriet, fordi det ikke nu vinder almindelig Anerkjendelse, ikke skulde have enkelte gode Individuer iblandt de Hingste, som findes der; men jeg maa gjøre ham opmærksom paa, at